

Aage Brusgaard (FP):

Men hr. Gade ved jo udmærket godt, at også selv om vi overhovedet ikke havde haft en håndfuld kunstgødning spredt ud på de danske marker, så ville der have været en meget stor udsivning af både kvælstof og fosfor. Det kommer jo fra naturen. Det kommer fra græs, det kommer fra skove, det kommer simpelt hen fra jorden. Det var der også, inden vi i det hele taget opfandt noget, der hed kunstgødning og naturgødning. Der var en udsivning. Og at give dansk landbrug skylden – og i dette tilfælde næsten hele skylden – er altså at skyde langt, langt over målet.

Vi må jo ikke glemme, at det var den tidligere statsminister, hr. Anker Jørgensen, der gik frem på tv og opfordrede bønderne til at producere, fordi der var basis for at kunne sælge alle de landbrugsvarer, som man kunne frembringe. Så er det klart, at landmændene gjorde det i god tro, og først de sidste 5-10 år har man fået en viden om, at der altså også er noget, der hedder overgødskning.

Men at det er landbruget, der har haft skyld i, at Østersøen er forurenet, er i hvert fald helt fejlagtigt.

Svend Aage Jensen (CD):

CD finder, at der er meget rigtigt i de intentioner, der ligger bag forslaget. Det er helt afgørende, at alle grene i vort samfund står sammen om en bæredygtig udvikling, hvad enten det gælder erhvervslivet i bred forstand eller den enkeltes måde at indrette sig på.

Meget er nået indtil nu i retning af et bedre miljø i Danmark. Vi ligger bestemt ikke dårligt i forhold til de lande, vi har for vane at sammenligne os med. Landbruget er eksempelvis langt mere bevidst om vigtigheden af at gøre en aktiv indsats for at forbedre miljøet. Her kan nævnes bevidstheden om at overholde sprøjtereglementerne og kun at anvende den nødvendige gødning.

Når talen er om industrien, har den nået de stillede mål, hvad angår vandmiljøplanen. Naturligvis kan resultaterne forbedres, og det er derfor glædeligt, at vi kan se frem til den kommende miljøredegørelse 1995, som vil dække natur- og miljøområdet, hvorfor CD finder det rigtigt at vente med yderligere tiltag på området, indtil redegørelsen foreligger.

CD kan derfor ikke støtte SF's forslag.

Vibeke Grønbæk (RV):

Det Radikale Venstre er også meget positiv over for de intentioner, der ligger i beslutningsforslaget fra SF. Baggrunden og argumenterne for at fremsætte det forslag er meget grundigt gennemgået og beskrevet i bemærkningerne.

Men når det er sagt, må vi også grundigt vurdere, om et kommissionsarbejde er vejen, når vi taler om en økologisk bæredygtig udvikling og den måde, vi skal løse det problem på. Der er en tendens her i Folketinget til at nedsætte kommissioner om snart alting. Selvfølgelig er der mange områder, der skal undersøges og vurderes for at udvikle en politik, men måden, vi gør det på, skal ikke gå hen og blive en sædvane; måske er der andre måder at gøre det på.

Vi er helt enige med forslagsstillerne i, at miljøpolitikken skal ses i sammenhæng med andre politikker, ikke mindst den økonomiske. Vi mener også, at hele diskussionen vedrørende den traditionelle vækstpolitik er bydende nødvendig. De fleste ved jo, at vi ikke bare kan fortsætte vores hensynsløse forbrug. Vækst uden omtanke er som at bruge alle æbletræerne til brænde en hård vinter og glemme, at det var frugterne, man skulle leve af.

Man skal i Velfærdskommissionen, som vi har nedsat, diskutere, hvad vi i fremtiden skal leve af. Vi har i Det Radikale Venstre store forventninger til dette arbejde, også fordi det anføres af noget så usædvanligt som en meget miljøbevidst industrimand; han hedder Harald Agerley. Miljøhensyn skal være en grøn tråd i al tænkning omkring velfærdssamfundets fremtid, og velfærd uden miljøhensyn er, som alle må vide det, en kort fornøjelse.

Ministeren har været inde på den kommende miljøpolitiske redegørelse og dens relationer til dette forslag, og de betragtninger dækker også vores syn på, hvorledes fremtiden skal tackles, når vi ser på området bæredygtig udvikling. Vi er enige med miljøministeren i, at man godt kan bruge mange af de gode ideer og forslag, der ligger i beslutningsforslaget, og bruge dem måske i andre sammenhænge bl.a. i høringer og ikke mindst i folkelige debatter.

Der skal ikke herske tvivl om, at vi har stor sympati for de grundtanker, der ligger i forslaget. Vi vil gerne tage diskussionen, og vi vil gerne være med i konkrete handlinger, men vi